

[Bindslev.]

ønskede at inddrage sindssyge under Lovforslaget, var det netop, fordi der var den Mulighed, at Lægevidenskaben kunde naa til at helbrede de sindssyge, og disse kunde saa, naar de var kastreret, komme til Samfundet og sige: Med hvilken Ret har I ladet os underkaste denne Operation? Naar den højtærede Sundhedsminister kan anføre et saadant Argument, mener jeg, at jeg ogsaa har Ret til det. Lægevidenskaben afskærer sig en Række Muligheder, hvis den anbefaler et Lovforslag som dette.

Endelig skal jeg sige til den højtærede Justitsminister, at mine Bemærkninger om denne Sag som en Modesag ikke havde Adresse til den højtærede Minister, Bemærkningen var adresseret andetsteds. (*Johannes Lou: Hvor?*) De ærede Medlemmer kan komme op og spørge en efter en, saa skal jeg svare ja eller nej. Den højtærede Justitsminister sagde, at man havde jo spurgt Videnskaben; man havde ønsket, at Lægerne skulde komme til Stede i Udvalget og afgive deres Votum. Ja, naturligvis har man det, og det er ganske klart, at hvis Lægerne ud fra lægevidenskabelige Synspunkter fraaadede Loven, havde det Vægt. Men min Anke gaar ud paa dette, at Lægerne ikke ud fra lægelige Synspunkter, men ud fra sociale Betragtninger har tilraadet Lovforslaget, og saa er min Argumentation den, at naar Lægerne gaar udenfor deres Forudsætninger, saa har deres Votum ingen videnskabelig Bindekraft for os andre.

Den højtærede Justitsminister erkendte, at hvis det var Tilfældet, at Loven vilde blive uensartet administreret, vilde det være fældende for Loven. Jeg vil gerne have Lov til at paavise for den højtærede Justitsminister, at Loven vil kunne blive uensartet administreret. Jeg vil bede den højtærede Minister betænke, at Ensartethed er jo ikke konstitueret alene ved de Tilfælde, hvor der siges ja, men der maa ogsaa tages Hensyn til de Tilfælde, som aldeles ikke bliver bragt frem, og naar det er saadan, at man fra en Aandssvageanstalt indstiller f. Eks. en Række Kvinder til at blive kastreret, og den højtærede Justitsminister med Retslægeraadets Sanktion siger ja dertil, medens man fra en anden Aandssvageanstalt, som nu i dette Tilfælde Ebberødgaard, under den nuværende Ledelse ikke vil indstille saadanne Kvinder til Kastration, saa er Uensartethed allerede konstitueret derved, at man fra en Anstalt ikke indstiller, medens man gør det fra en anden Anstalt.

Jeg vil gerne vide, hvorledes den højt-

ærede Justitsminister vil kunne hævde Administrationens Ensartethed efter de Bemærkninger, jeg er fremkommet med her; jeg tror, det vil blive vanskeligt. Men hvis Ministeren maa erkende, at der er Mulighed for, at Loven kan blive uensartet administreret, anmoder jeg den højtærede Minister, da han jo har udtalt, at dette vilde være fældende for Loven, om at gøre sit til at standse Lovforslaget, medens det endnu er Tid. (Uro paa Tilhørerpladserne).

Formanden: Jeg maa anmode Tilhørerne om at forholde sig rolige.

Carlsen-Skiødt: Jeg vil gerne sige et Par Ord i Anledning af de Bemærkninger, der er gjort til mine tidligere Udtalelser. Den højtærede Justitsminister udtalte, at man ikke kunde sammenligne de Mennesker, der lider af kønslig Abnormitet, og dem, der lider af Kleptomani; og man kan gaa videre og tage Pyromanerne og Lystmorderne med. Jeg kan ikke se, der er nogen væsentlig Forskel. Disse Mennesker er abnorme paa et eller andet Punkt, og hvis f. Eks. Pyromanen, som absolut maa se Ild, bliver blindet, saa vil hans Trang til at se Ild være fjernet. Jeg kan heller ikke se andet end, at man godt kan drage en Sammenligning med de Mennesker, der lider af Lystmordtendenser; det er ogsaa Mennesker, der er syge paa et eller andet Omraade, men det er ikke for mit Vedkommende det afgørende.

Den højtærede Justitsminister sagde, at i det Tilfælde, som det ærede Medlem Hr. Johannes Lou havde nævnt, skyldtes det lægelige Grunde, naar der var sket Indgreb i vedkommendes Kønsgorganer. Hvis det er rigtigt — men det havde jeg ikke forstaaet, det kan maaske det ærede Medlem Hr. Johannes Lou oplyse —, saa forekommer det mig, at det Eksempel falder ganske udenfor Diskussionen; den drejer sig ikke om almindelige syge, legemligt syge, men snarere om sjæleligt syge. Men da jeg har bragt i Erfaring, at dette Eksempel ogsaa vil komme frem i det høje Lands-ting, naar Lovforslaget kommer til Behandling der, har jeg ønsket at gøre disse Bemærkninger.

Jeg vil gerne endnu en Gang spørge den højtærede Justitsminister: Naar nu dette Lovforslag er vedtaget — og der er jo al Sandsynlighed for, at det vil blive vedtaget baade i Folketinget og i Lands-tinget —, er det saa Meningen, at Loven straks skal praktiseres? Jeg gaar ud fra,